

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Niderlandy) w dniu 11 stycznia 2022 r. – PR Pet BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Sprawa C-24/22)

(2022/C 158/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PR Pet BV

Druga strona postępowania: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pozycję CN 9403 należy interpretować w ten sposób, że wytworzone z różnych materiałów drapaki dla kotów, które są przeznaczone do umieszczenia w pomieszczeniach (mieszkalnych) na podłodze i pozostawania na niej w taki sposób, że koty mogą się na nie wspinać, siadać lub kłaść się na nich i je drapać, nie są objęte tą pozycją CN, ponieważ są to produkty o innym [względnie odmiennym] charakterze w rozumieniu [odpowiednio] rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1229/2013 z dnia 28 listopada 2013 r. ⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 350/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. ⁽²⁾? Jeżeli jest w takim przypadku mowa o innym [względnie odmiennym] charakterze, który stoi na przeszkodzie klasyfikacji w ramach pozycji 9403, to na czym polega ten inny [względnie odmienny] charakter?
- 2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze ma wpływ na ważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1229/2013 z dnia 28 listopada 2013 r. i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 350/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r.?

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1229/2013 z dnia 28 listopada 2013 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej, Dz.U. 2013, L 322, s. 8.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 350/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej, Dz.U. 2014, L 104, s. 4.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Austria) w dniu 26 stycznia 2022 r. – BF/Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau

(Sprawa C-52/22)

(2022/C 158/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BF

Organ będący drugą stroną postępowania: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 1 i ust. 2 lit. a) oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE⁽¹⁾ lub zasady pewności prawa, poszanowania praw nabytych oraz zasady skuteczności prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu – takiemu jak to będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – zgodnie z którymi pierwsza waloryzacja uposażenia spoczynkowego tej grupy urzędników, którzy byli uprawnieni do uposażenia spoczynkowego (emerytury łącznej zgodnie z Pensionsgesetz 1965 – ustawą o emeryturach z 1965 r.) najpóźniej od dnia 1 grudnia 2021 r., powinna zostać przeprowadzona dopiero ze skutkiem od dnia 1 stycznia drugiego roku kalendarzowego następującego po nabyciu uprawnień do uposażenia spoczynkowego, natomiast pierwsza waloryzacja uposażenia spoczynkowego dla grupy urzędników, którzy byli lub będą uprawnieni do uposażenia spoczynkowego (emerytury łącznej zgodnie z Pensionsgesetz 1965 – ustawą o emeryturach z 1965 r.) dopiero od dnia 1 stycznia 2022 r., powinna zostać przeprowadzona ze skutkiem już od dnia 1 stycznia pierwszego roku kalendarzowego następującego po nabyciu uprawnień do uposażenia spoczynkowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di
Bologna (Włochy) w dniu 7 lutego 2022 r. – BU/Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà
civili e l’Immigrazione – Unità Dublino**

(Sprawa C-80/22)

(2022/C 158/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Bologna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BU

Druga strona postępowania: Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l’Immigrazione – Unità Dublino

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie są skutki prawne na gruncie prawa Unii Europejskiej w przypadku naruszenia przez państwo wnioskujące, w ramach procedury wtórnego przejęcia na podstawie art. 18 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r.⁽¹⁾, obowiązku informacyjnego ustanowionego w art. 4 lub obowiązku przeprowadzenia indywidualnej rozmowy z wnioskodawcą zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia, a w szczególności czy art. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 604/2013 należy interpretować:
 - w ten sposób, że niedoręczenie ulotki informacyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 2, osobie znajdującej się w sytuacji opisanej w art. 23 rozporządzenia lub brak przeprowadzenia indywidualnej rozmowy z wnioskodawcą w rozumieniu art. 5 rozporządzenia przesądzają same w sobie o nieusuwalnej niezgodności z prawem decyzji o przekazaniu i o wynikającym z tego przypisaniu odpowiedzialności za rozpoznanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przez wnioskujące państwo członkowskie?;
 - czy też w ten sposób, że niezgodność z prawem decyzji o przekazaniu jest uzależniona od podniesienia i wykazania, że wynik postępowania byłby inny, gdyby organ państwa wnioskującego wykonał obowiązki ustanowione w art. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 604/2013?;
 - czy też w ten sposób, że organ państwa wnioskującego nie jest w żadnym wypadku zobowiązany zapewnić cudzoziemcowi, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie przekazania do państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, gwarancji w zakresie informacji i uczestnictwa przewidzianych w art. 4 i 5 rozporządzenia UE 604/2013?
- 2) Czy art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 604/2013, sam lub w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej:
 - należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nakłada obowiązek zapewnienia gwarancji ustanowionych w art. 4 i 5 rozporządzenia cudzoziemcowi, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie przekazania do innego państwa członkowskiego, ponieważ służy on ochronie prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzji o przekazaniu?;